

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 244

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 aprilie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 7 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.....	2-3	329.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri 19-23
Decizia nr. 126 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.....	4-11	330.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Regia Autonomă pentru Activități Nucleare, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri 24-28
Decizia nr. 138 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	12-13	332.	— Hotărâre privind aprobarea închirierii unui spațiu aflat în administrarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție 29
		333.	— Hotărâre pentru retragerea actului de recunoaștere a Asociației Solidaritatea Umană ca fiind de utilitate publică 29
		335.	— Hotărâre pentru modificarea limitelor valorice privind competențele de aprobare a documentațiilor tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi.... 30
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
328. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Societatea Comercială „Avioane Craiova” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	14-18	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.932.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă 30-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 7**

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) și ale art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Maria Belu, Vasile Belu, Marian Belu, Maria Vasiliu, Ștefan Vasiliu, Constantin Enache, Aneta Enache, Valeria Bozdoc și Ilinca Burdea în Dosarul nr. 30.033/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, avocatul Cătălina-Mihaela Rădulescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât Legea nr. 194/2008 a fost abrogată prin Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 30.033/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) și ale art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local.** Excepția a fost ridicată de Maria Belu, Vasile Belu, Marian Belu, Maria Vasiliu, Ștefan Vasiliu, Constantin Enache, Aneta Enache, Valeria Bozdoc și Ilinca Burdea într-o cauză având ca obiect o ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 9 alin. (1) și ale art. 15 din Legea nr. 198/2004 contravin art. 21, art. 44 alin. (3) și art. 53 din Constituție, în măsura în care acestea se interpretează în sensul

că transferul dreptului de proprietate operează de drept în momentul în care este consemnată la bancă suma oferită de expropriator în mod unilateral. În acest sens, apreciază că astfel se ajunge la concluzia că „nicio persoană nu mai are garanția proprietății sale, în măsura în care în orice moment din viitor peste proprietatea sa poate trece o stradă sau un pod, și se poate trezi peste noapte cu o sumă reprezentând despăgubire nedreaptă consemnată într-un cont și imediat cu casa demolată, așa cum s-a întâmplat și în acest caz, fără să aibă dreptul de a ataca în justiție și a se apăra.”

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, pe de o parte, întrucât art. 44 din Constituție admite posibilitatea aducerii unor limitări dreptului de proprietate, iar pe de altă parte, în ceea ce privește invocarea art. 21 din Legea fundamentală, criticile „vizează mai degrabă interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale referitoare la dreptul de proprietate”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 31 mai 2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 184/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 31 octombrie 2008.

La data sesizării instanței de contencios constituțional, acestea aveau următoarea redactare:

— Art. 9 alin. (1): „*Expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii consemnate în condițiile art. 5 alin. (4)—(8) și ale art. 6 alin. (2) se poate adresa instanței judecătorești competente în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost*

comunicată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii, sub sancțiunea decăderii, fără a putea contesta transferul dreptului de proprietate către expropriator asupra imobilului supus exproprierii, iar exercitarea căilor de atac nu suspendă efectele hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii, respectiv transferul dreptului de proprietate asupra terenului.”;

— Art. 15: „Transferul imobilelor din proprietatea privată în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere sau, după caz, la data consemnării acestora, în condițiile prezentei legi.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 198/2004 a fost abrogată expres prin art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010.

În aceste condiții, Curtea observă că soluția legislativă criticată, prevăzută de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 198/2004, a fost preluată parțial de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, care prevede că „expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii prevăzute la art. 19 se poate adresa instanței judecătorești competente, în termenul general de prescripție, care curge de la data la care i-a fost comunicată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii, sub sancțiunea decăderii, fără a putea contesta transferul dreptului de proprietate către expropriator asupra imobilului supus exproprierii, iar executarea căilor de atac nu suspendă efectele hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii și transferul dreptului de proprietate”.

Totodată, Curtea constată că soluția legislativă inițială, cuprinsă în art. 15 din Legea nr. 198/2004, nu a fost, în principiu, conservată, art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 având următorul conținut: „Transferul dreptului de proprietate asupra imobilelor din proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorilor operează de drept de la data emiterii actului administrativ de expropriere de către expropriator, ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii.”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. 1 și ale art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, devenite art. 22 alin. (1) și, respectiv, art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție ridicată de Maria Belu, Vasile Belu, Marian Belu, Maria Vasiliu, Ștefan Vasiliu, Constantin Enache, Aneta Enache, Valeria Bozdoc și Ilinca Burdea în Dosarul nr. 30.033/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

De aceea, obiectul excepției de neconstituționalitate, asupra căruia Curtea urmează a se pronunța, îl constituie prevederile art. 9 alin. (4) și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.

Autorii excepției de neconstituționalitate invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (3) privind dreptul de proprietate privată, precum și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la critica privind prevederile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010, Curtea constată că soluția legislativă potrivit căreia transferul dreptului de proprietate, așa cum era reglementat în art. 15 din Legea nr. 198/2004, când avea loc de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere sau, după caz, la data consemnării acestora, nu mai este conservată de noua reglementare. Potrivit Legii nr. 255/2010, transferul dreptului de proprietate asupra imobilelor din proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept de la data emiterii actului administrativ de expropriere de către expropriator, ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii.

Or, în aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Și în privința art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, Curtea constată că soluția legislativă este diferită de cea prevăzută în art. 9 alin. 1 din Legea nr. 198/2004, în sensul că termenul special de prescripție de 30 de zile, pentru contestarea cuantumului despăgubirii, s-a înlocuit cu termenul general de prescripție de 3 ani.

Și în acest caz excepția a devenit inadmisibilă, textul din art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 nefiind același cu cel al art. 9 alin. 1 din Legea nr. 198/2004.

De altfel, Curtea observă că prevederile de lege criticate nu au legătură cu cauza dedusă judecării, excepția fiind invocată în cadrul unui litigiu având ca obiect o ordonanță președințială, având ca temei legal art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 126

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Sergiu Leon Rus și Anca Adriana Pop în Dosarul nr. 2.287/1/2009 (nr. vechi 1/2009) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar, prin care:

— autorii excepției Sergiu Leon Rus și Anca Adriana Pop și intervenienta Asociația Judecătorilor din România solicită judecarea prezentului dosar împreună cu alte două dosare aflate pe rolul Curții Constituționale, care au același obiect, și anume dosarele nr. 1.681D/2010 și nr. 1.682D/2010, întrucât, pe de-o parte, ar fi util pentru buna administrare a justiției, iar, pe de altă parte, devansarea prezentului dosar le produce „prejudicii procesuale și încalcă regula tratamentului discriminatoriu”;

— autoarea excepției de neconstituționalitate Anca Adriana Pop și intervenienta Asociația Judecătorilor din România solicită amânarea soluționării cauzei, întrucât consideră că partea Consiliul Superior al Magistraturii nu poate fi reprezentată legal de către președintele său, deoarece „în momentul de față nu există un astfel de președinte”, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 53 din 25 ianuarie 2011, prin care s-a constatat neconstituționalitatea Hotărârii Plenului Senatului nr. 43 din 22 decembrie 2010 privind validarea magistraților aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii;

— intervenienta Asociația Judecătorilor din România solicită amânarea soluționării cauzei, întrucât până la data de 26 ianuarie 2011 nu a fost publicată pe site-ul Curții Constituționale lista de ședință din data de 1 februarie 2011;

— autoarea excepției de neconstituționalitate Anca Adriana Pop și intervenienta Asociația Judecătorilor din România solicită

amânarea soluționării cauzei și comunicarea de copii de pe încheierea de sesizare a Curții Constituționale; în acest sens, autoarea excepției de neconstituționalitate Anca Adriana Pop consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție „nu a efectuat în încheierea de sesizare a Curții o sistematizare a excepțiilor de neconstituționalitate invocate de recurenți, sesizarea Curții Constituționale nefiind corectă din acest punct de vedere”, și arată că în urma studierii încheierii de sesizare va preciza „care este structura actuală a excepțiilor invocate” și va indica „motivarea corespunzătoare a acestora”, iar intervenienta Asociația Judecătorilor din România susține că rațiunea unei asociații profesionale este apărarea drepturilor membrilor săi, iar, în condițiile în care nu i s-a comunicat de către Curtea Constituțională copie de pe încheierea de sesizare, nu se poate „realiza o apărare efectivă a drepturilor recurenților”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererilor de amânare a cauzei, iar, față de cererea de conexare a dosarelor, consideră că există o identitate parțială de obiect a acestora.

Curtea, deliberând, respinge cererile de amânare a soluționării cauzei, întrucât, pe de-o parte, nu se poate invoca Decizia Curții Constituționale nr. 53 din 25 ianuarie 2011, aceasta nefiind încă publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, or, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, „de la data publicării”, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor, iar, pe de altă parte, celelalte aspecte privind afișarea pe site a listei de ședință din 1 februarie 2011 și comunicarea de copii de pe încheierea de sesizare nu reprezintă motive de amânare a cauzei.

În ceea ce privește cererea de judecare concomitentă a celor 3 dosare prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională în aceeași ședință de judecată, din 17 mai 2010, cu excepțiile de neconstituționalitate ce formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.656D/2010, nr. 1.681D/2010 și nr. 1.682D/2010, Curtea, având în vedere obiectul parțial diferit al excepțiilor de neconstituționalitate invocate, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respinge cererea de conexare a acestor dosare și constată cauza în stare de judecată.

Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece prevederile de lege criticate referitoare la procedura abaterii disciplinare ale magistraților oferă toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. Astfel, natura recursului prevăzut de dispozițiile de lege criticate și judecat de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători (actualmente de 5 judecători) este aceea a unui recurs devolutiv, care, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 304, instanța pronunțându-se asupra motivelor de nelegalitate și de

netemeinicie a hotărârii, astfel cum este și opinia majoritară doctrinară în această materie. Din punct de vedere al probelor, arată că, ulterior sesizării Curții Constituționale, s-a introdus prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor alin. 3¹ al art. 315 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, în cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere, sunt admisibile orice probe prevăzute de lege.

Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2009, reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că au fost îndeplinite toate cerințele constituționale de emitere a ordonanței de urgență și că „afectarea” prevăzută de art. 115 alin. (6) din Constituție vizează sensul negativ al termenului, or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009, dimpotrivă, aduce îmbunătățiri procesului de selectare a inspectorilor judicari.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.287/1/2009 (nr. vechi 1/2009), **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.**

Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a fost ridicată de Sergiu Leon Rus, iar excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1), (3) și (5) și ale art. 47—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a fost ridicată de Anca Adriana Pop într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor declarate de aceștia împotriva Hotărârii nr. 15/J a Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători, prin care s-a aplicat judecătorului Sergiu Leon Rus sancțiunea excluderii din magistratură, iar judecătorului Anca Adriana Pop sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. k) teza întâi din Legea nr. 303/2004, și anume „*atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi*”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Sergiu Leon Rus susține următoarele:

— prevederile art. 305 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24 din Constituție;

— prevederile art. 46 alin. (8) din Legea nr. 317/2004 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție;

— prevederile art. 2 din Legea nr. 304/2004 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), ale art. 124 alin. (2), ale art. 125 alin. (1), ale art. 126 alin. (5) fraza întâi și ale art. 134 alin. (2) din Constituție;

— prevederile art. 44—48 și ale art. 49 alin. (2) fraza întâi din Legea nr. 317/2004 și cele ale art. 32 din Legea nr. 304/2004 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), ale art. 21, ale art. 23 alin. (11), ale art. 24 alin. (4), ale art. 124 alin. (2) și (3), ale art. 126 alin. (1) și (5), ale art. 134 alin. (2) și (3) din Constituție, precum și „dispozițiilor corespondente” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, solicită Curții Constituționale a relua *mutatis mutandis* raționamentul Deciziei sale nr. 415/2010 referitor la dispoziții din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate. În principal, arată că judecătorului cercetat și judecat în materie disciplinară nu i se asigură o procedură echitabilă și este plasat într-o poziție mai puțin favorabilă decât orice alt angajat sau funcționar, deoarece recursul prevăzut de dispozițiile de lege criticate nu este o cale efectivă de acces la justiție, iar normele ce reglementează procedura disciplinară în fața secțiilor nu conferă cumulativ toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, privitoare la independența și imparțialitatea instanței, la instituirea acesteia prin lege cu competența de a decide cu forță obligatorie și la procedura echitabilă, publică și desfășurată într-un termen rezonabil.

De asemenea, arată că, pronunțându-se asupra vinovăției unei persoane, Comisia și Secția Consiliului Superior al Magistraturii încalcă și prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție referitoare la prezumția de nevinovăție.

Susține că limitarea, prin dispozițiile de lege criticate, a cererilor în probațiune în fața instanței de control judiciar, la administrarea probei cu înscrisuri, încalcă principiile constituționale și comunitare relative la dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și accesul liber la justiție. Totodată, arată că activitatea de judecată desfășurată de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii nu se încadrează în niciuna dintre jurisdicțiile prevăzute și admise de Constituție. Astfel, dispozițiile de lege criticate permit unei structuri juridice din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii să judece sesizări de natura abaterii disciplinare, substituindu-se în rolul unei instanțe de judecată, contravenind atât principiului accesului liber la justiție prin garantarea unui proces echitabil instrumentat de un magistrat imparțial, cât și prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Arată că, potrivit art. 2 din Legea nr. 304/2004, sunt enumerate expres și limitativ instanțele de judecată din România, iar potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată. Totodată, în conformitate cu prevederile Constituției, sunt interzise instanțele extraordinare.

Prin urmare, judecarea disciplinară a magistraților fie de către un organ administrativ, fie de către o instanță extraordinară încalcă și art. 124 alin. (2) din Constituție, ignorând caracterul unic și egal al justiției, care impune judecarea tuturor cauzelor disciplinare de către justiție și în condiții echivalente, adică prin respectarea aceluiași număr de grade de jurisdicție. Prin faptul că instanța care judecă în primă instanță pe judecători în materie disciplinară nu este una judecătorească, rezultă că judecătorii au mai puține drepturi în materie disciplinară decât un alt cetățean, ceea ce contravine art. 125 alin. (1) din Constituție. În aceeași ordine de idei, arată că sarcina probei ar trebui să revină, potrivit Codului muncii, angajatorului, însă, în procedura disciplinară a magistraților, aceștia au obligația sarcinii probei.

Totodată, apreciază că secțiile Consiliului Superior al Magistraturii nu conferă suficiente garanții de independență față de titularul acțiunii disciplinare, comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii fiind alcătuite din 3 inspectori judecători și 3 inspectori procurori numiți de Plenul Consiliului

Superior al Magistraturii, din care fac parte cei 9 judecători ai secției pentru judecători și cei 5 procurori ai secției pentru procurori. La rândul lor, membrii Consiliului Superior al Magistraturii răspund disciplinar în condițiile legii, titularul acțiunii fiind tot comisiile de disciplină, astfel încât între aceștia și comisii există o relație de interdependență structurală, executivă, funcțională și decizională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2009, autorul Anca Adriana Pop susține că acestea contravin prevederilor art. 115 alin. (4) și art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece motivarea de către Guvern a situației extraordinare și a urgenței adoptării acestei ordonanțe de urgență este insuficientă, ținând cont de jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 255/2005, nr. 258/2006, nr. 421/2005, nr. 1.008/2009, nr. 104/2009, nr. 1.555/2009, nr. 1.629/2009 și nr. 109/2010. Astfel, situația extraordinară este doar proclamată, afirmată, fără motivarea și justificarea urgenței și fără precizarea vreunui element cuantificabil prin care să se demonstreze felul în care activitatea Consiliului Superior al Magistraturii ar fi perturbată în absența modificării reglementate pe calea ordonanței de urgență.

De asemenea, autorul excepției Anca Adriana Pop susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 contravine și prevederilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, deoarece statutul Consiliului Superior al Magistraturii nu se poate reglementa pe calea unei ordonanțe de urgență. În acest sens, arată că regimul Consiliului Superior al Magistraturii de instituție fundamentală a statului nu poate fi modificat pe calea unei ordonanțe de urgență, ci se reglementează, potrivit art. 73 alin. (3) lit. I) din Constituție, prin lege organică, invocând Decizia nr. 1.189/2008 a Curții Constituționale.

În final, arată că, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 421/2007, viciul de neconstituționalitate a unei ordonanțe a Guvernului nu poate fi acoperit prin aprobarea de către Parlament a acesteia, legea care aprobă o ordonanță neconstituțională fiind ea însăși neconstituțională.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.305/2010. Cu privire la art. 32 din Legea nr. 304/2004, consideră că, întrucât acesta a fost modificat prin Legea nr. 202/2010, criticile de neconstituționalitate au rămas fără obiect. Referitor la dispozițiile criticate din Legea nr. 317/2004, apreciază că excepția de neconstituționalitate a acestora este neîntemeiată, pentru motivele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.449/2010.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale referitoare la modul de adoptare a ordonanțelor de urgență, arată că motivele care au stat la baza emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2009 sunt prezentate în preambulul proiectului și în nota de fundamentare a acesteia. Astfel, potrivit acestora, în raportul intermediar al Comisiei Europene din data de 12 februarie 2009, una dintre principalele recomandări a fost întărirea rolului Consiliului Superior al Magistraturii ca instanță disciplinară pentru magistrați și creșterea eficienței inspecției judiciare. Soluțiile adoptate de actul normativ în discuție au vizat reforma statutului membrilor

Inspecției Judiciare și instituirea de noi instrumente de acțiune menite să eficientizeze și să dinamizeze activitatea acestora. Totodată, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.189/2009 referitoare la interpretarea și sensul noțiunii de „a afecta” prevăzute de dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (6).

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, critica referitoare la art. 305 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, deoarece instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în materia căilor de atac, nu este contrară principiului liberului acces la justiție, dreptului la un proces echitabil, atâta timp cât aceste reguli asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Constituției, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în deciziile nr. 232/2010 și nr. 542/2009.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44—49 din Legea nr. 317/2004, apreciază că și aceasta este neîntemeiată, deoarece aceste prevederi constituie transpunerea la nivelul legii organice a dispozițiilor constituționale ale art. 134 alin. (2) și, în plus, atribuția Consiliului Superior al Magistraturii de instanță de disciplină nu interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate și se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlățește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Reglementările internaționale nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de lege, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 165/2010.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004, apreciază că și aceasta este neîntemeiată, deoarece Legea fundamentală stabilește în art. 134 alin. (2) că, în materie disciplinară, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, iar nu de instanță judecătorească, numai aceasta din urmă făcând parte din sistemul instanțelor judecătorești prevăzut de art. 126 alin. (1) din Constituție și de art. 2 din Legea nr. 304/2004.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009, consideră că acestea nu contravin dispozițiilor art. 115 alin. (4) și ale art. 1 alin. (5) din Constituție, ținând seama de rațiunea edictării actului normativ, astfel cum a fost arătată în preambulul acesteia. Referitor la interdicția Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în domeniul instituțiilor fundamentale ale statului, fondul reglementării constituit de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2009 nu afectează Consiliul Superior al Magistraturii, ci, dimpotrivă, urmărește eficientizarea activității inspectorilor judiciari și îmbunătățirea de urgență a cadrului legislativ în care aceștia își desfășoară activitatea.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009.

Prevederile art. 32 din Legea nr. 304/2004 au fost modificate prin art. III pct. 5 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, Completul de 9 judecători fiind înlocuit cu Completul de 5 judecători, iar, potrivit art. XXV alin. (2) din aceeași lege, „Referirile la completul de 9 judecători cuprinse în actele normative în vigoare se consideră a fi făcute la completele de 5 judecători”.

Art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 fac parte din cap. IV „Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii”, secțiunea 4 „Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților”, și au fost modificate și completate prin art. II pct. 1—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, după cum urmează: art. II pct. 1 a modificat art. 45, art. II pct. 2 a introdus art. 45¹, art. II pct. 3 a modificat art. 46, art. II pct. 4 a introdus alin. (2)¹ la art. 47, iar art. II pct. 5 a introdus alin. (4) la art. 47.

Astfel, textele de lege criticate au în prezent următorul cuprins:

— Art. 305 din Codul de procedură civilă: „În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.”;

— Art. 2 din Legea nr. 304/2004: „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți.

(2) Justiția se realizează prin următoarele instanțe judecătorești:

- a) Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) curți de apel;
- c) tribunale;
- d) tribunale specializate;
- e) instanțe militare;
- f) judecătorii.”;

— Art. 32 din Legea nr. 304/2004: „(1) La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc două complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an două complete de 5 judecători.

(3) În compunerea completelor prevăzute la alin. (2) intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei.

(4) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție aprobă compunerea completelor de 5 judecători. Judecătorii care fac parte din aceste complete sunt desemnați de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de un președinte de secție desemnat în acest scop de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Cauzele care intră în competența completelor prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.”;

— Art. 44 din Legea nr. 317/2004: „(1) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr. 303/2004, republicată.

(2) Secția pentru judecători are rolul de instanță disciplinară și pentru magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție.”;

— Art. 45 din Legea nr. 317/2004: „(1) Acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Comisiile de disciplină pot fi sesizate de Inspekția judiciară sau se pot sesiza din oficiu în legătură cu abaterile disciplinare ale judecătorilor și procurorilor.

(3) Comisiile de disciplină sunt formate din 3 inspectori ai Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători și, respectiv, 3 inspectori ai Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.

(4) Membrii comisiilor de disciplină nu pot desfășura pe perioada mandatului decât activitate specifică acestei calități și sunt înlocuiți de membri supleanți în situațiile în care, din motive întemeiate, nu pot participa la soluționarea lucrărilor.

(5) Membrii comisiilor de disciplină și membrii supleanți sunt numiți de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru un mandat de un an, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.”;

— Art. 45¹ din Legea nr. 317/2004: „(1) Orice persoană interesată, inclusiv conducătorii instanțelor sau ai parchetelor, poate semnala Inspekției judiciare aspecte în legătură cu activitatea ori conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, cu încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori cu săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Orice semnalare privind activitatea necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor, greșit îndreptată la instanțe sau parchete, va fi înaintată Inspekției judiciare în termen de 5 zile de la înregistrare.

(3) Aspectele semnalate sunt supuse unor verificări prealabile efectuate de inspectori din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv ai Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori, în cadrul cărora se stabilește dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare.

(4) Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare.

(5) În cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, Serviciul de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv Serviciul de inspecție judiciară pentru procurori sesizează comisia de disciplină corespunzătoare.”;

— Art. 46 din Legea nr. 317/2004: „(1) În vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare, care se dispune potrivit art. 45 alin. (2), în termen de maximum 10 zile de la data sesizării.

(2) Cercetarea disciplinară se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.

(3) În cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat sunt obligatorii. Refuzul judecătorului sau procurorului cercetat de a face declarații sau de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării. Judecătorul sau procurorul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.

(4) Cercetarea disciplinară se desfășoară cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la informațiile clasificate și la protecția datelor cu caracter personal.

(5) Cercetarea disciplinară se suspendă atunci când împotriva judecătorului sau procurorului cercetat s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale pentru aceeași faptă.

(6) Organul de urmărire penală este obligat să comunice Consiliului Superior al Magistraturii într-un termen rezonabil actul prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale.

(7) Suspendarea se dispune de comisia de disciplină, prin rezoluție.

(8) Suspendarea operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Dispozițiile alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(9) Cercetarea prealabilă se efectuează în termen de 30 de zile de la data dispunerii acesteia, cu excepția situației în care intervine suspendarea. Comisia de disciplină poate dispune prelungirea termenului, cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.

(10) În cazul în care, înainte de sesizarea secției, comisia de disciplină constată că sunt necesare verificări suplimentare, solicită completarea cercetării disciplinare. Rezultatul verificărilor suplimentare este înaintat comisiei de disciplină în cel mult 30 de zile de la data la care s-a dispus completarea verificărilor.

(11) În termen de 20 de zile de la primirea rezultatului cercetării disciplinare sau, după caz, a rezultatului verificărilor suplimentare, comisia de disciplină, în cazul în care consideră că se justifică, sesizează secția corespunzătoare în vederea soluționării acțiunii disciplinare.

(12) În cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea. Rezoluția se comunică persoanelor indicate la art. 45¹ alin. (4) și inspectorului judiciar care a efectuat cercetarea.

(13) Împotriva soluției de clasare poate fi formulată contestație de persoana indicată la art. 45¹ alin. (1), de persoana vizată sau de inspectorul judiciar care a efectuat cercetarea la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezoluției.

(14) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termenul de prescripție de cel mult un an de la data la care fapta a fost cunoscută.”;

— Art. 47 din Legea nr. 317/2004: „(1) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, citarea judecătorului sau procurorului împotriva căruia se exercită acțiunea disciplinară este obligatorie. Judecătorul sau procurorul poate fi reprezentat de un alt judecător ori procuror sau poate fi asistat ori reprezentat de un avocat.

(2) Judecătorul sau procurorul și, după caz, reprezentantul ori avocatul său au dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și pot solicita administrarea de probe în apărare.

(2¹) Dispozițiile art. 46 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător. Suspendarea se dispune, prin încheiere, de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul în care constată că sesizarea este întemeiată, aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecător sau procuror și cu circumstanțele personale ale acestuia.

(4) Dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.”;

— Art. 48 din Legea nr. 317/2004: „Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii soluționează acțiunea disciplinară printr-o hotărâre care cuprinde, în principal, următoarele:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia;

b) temeiul de drept al aplicării sancțiunii;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de judecător sau procuror;

d) sancțiunea aplicată și motivele care au stat la baza aplicării acesteia;

e) calea de atac și termenul în care hotărârea poate fi atacată;

f) instanța competentă să judece calea de atac.”;

— Art. 49 din Legea nr. 317/2004: „(1) Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, în termen de cel mult 20 de zile de la pronunțare și se comunică de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Competența soluționării recursului aparține Completului de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 9 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorul sancționat disciplinar.

(3) Recursul suspendă executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a sancțiunii disciplinare.

(4) Hotărârea prin care se soluționează recursul prevăzut la alin. (2) este irevocabilă.”;

— Art. II pct. 6—9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009: „Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

6. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 53. — (1) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii care au calitatea de judecător sau procuror răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.

(2) Prevederile art. 45—47 se aplică în mod corespunzător.»

7. *Articolul 54 se abrogă.*

8. *La articolul 61, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«(3) *Inspectorii din cadrul Inspecției judiciare sunt numiți de plen, prin concurs sau examen, pentru un mandat de 6 ani, dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 60 alin. (2) și au avut calificativul foarte bine la ultima evaluare.»*

9. *La articolul 61, după alineatul (3) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3¹)—(3⁵), cu următorul cuprins:*

«(3¹) *Pe durata exercitării mandatului de inspector, judecătorii și procurorii sunt suspendați de drept din funcțiile pe care le ocupă la instanțe și parchete. Judecătorii și procurorii cu funcții de conducere sunt obligați să opteze între funcția de conducere și cea de inspector judiciar, în termen de 30 de zile de la data dobândirii dreptului de a ocupa în continuare funcția de inspector judiciar. După cele 30 de zile, postul de conducere sau de inspector judiciar pentru care nu s-a făcut opțiunea devine vacant de drept.*

(3²) *Inspectorii din cadrul Inspecției judiciare pot fi revocați din funcție de plen, din oficiu sau la propunerea inspectorului șef, pentru neîndeplinirea ori îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.*

(3³) *Dispozițiile art. 45—47 se aplică în mod corespunzător inspectorilor judiciari. Acțiunea disciplinară se exercită de comisia de disciplină corespunzătoare serviciului de inspecție judiciară din care face parte și va fi soluționată de Secția pentru judecători sau de Secția pentru procurori, după caz.*

(3⁴) *La încetarea funcției de inspector în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorii și procurorii revin la instanțele sau parchetele unde au funcționat anterior ori, cu consimțământul lor, la alte instanțe sau parchete unde au dreptul să funcționeze potrivit legii. Art. 134¹ alin. (2)—(5) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.*

(3⁵) *Perioada în care judecătorul sau procurorul este inspector judiciar în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.»*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în prezenta cauză criticile de neconstituționalitate aduse textelor de lege atacate pot fi clasificate în 3 grupe:

I. Prevederile art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 sunt criticate sub aspectul neconstituționalității, întrucât recursul prevăzut de acestea nu este o cale efectivă de acces la justiție, ceea ce încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)—(3), art. 24, art. 124 alin. (2), art. 125 alin. (1), art. 126 alin. (5) fraza întâi și art. 134 alin. (2) din Constituție.

II. Prevederile art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 instituie o procedură jurisdicțională care nu se încadrează în niciuna dintre jurisdicțiile prevăzute și admise de Constituție, iar normele ce reglementează procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii nu conferă cumulativ toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, privitoare la independența și imparțialitatea instanței, ceea ce contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1), ale art. 21, ale art. 23 alin. (11), ale art. 24 alin. (4), ale art. 124 alin. (2) și (3), ale art. 126 alin. (1) și (5), ale art. 134 alin. (2) și (3) din Constituție, precum și „dispozițiilor corespondente” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

III. Prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt criticate din punctul de vedere al neconstituționalității extrinseci, întrucât au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6) și ale art. 1 alin. (5).

Față de aceste 3 principale critici, Curtea constată următoarele:

I. Prin Decizia nr. 165 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Curtea, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, a statuat că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se pot ataca cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. „Aceste dispoziții de lege reprezintă o reiterare a prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (3), potrivit cărora hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție. Totodată, potrivit dispozițiilor alin. (2) al aceleiași norme constituționale, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Prin urmare, legea sa organică — Legea nr. 317/2004 — stabilește procedura de soluționare a acțiunii disciplinare în secțiunea a 4-a «Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților» din cap. IV «Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii», în conformitate cu dispozițiile constituționale menționate. Așadar, ținând cont că dispozițiile de lege criticate prevăd o cale de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară, nu se poate susține că acestea încalcă accesul liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție.»

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Prin aceeași decizie Curtea a observat că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Prin Decizia nr. 1.449 din 4 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2011, Curtea a reținut că, avându-se în vedere, pe de-o parte, rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii de „*instanță de judecată [...] în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor*”, iar, pe de altă parte, dispozițiile Legii nr. 317/2004 care prevăd o cale de atac la instanța de judecată împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară, nu se poate susține că prevederile art. 44 alin. (1) din aceeași lege încalcă accesul liber la justiție sau dreptul la un proces echitabil, consacrate prin art. 21 din Constituție și prin art. 10 din

Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la dispozițiile art. 305 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 476 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 21 mai 2010, Curtea a statuat că instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară dreptului la apărare, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a părților. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale. De altfel, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, parțial, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la câmpul de aplicare a dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven et De Meyere contra Belgiei*, a statuat că procedurile disciplinare intră sub incidența art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială. Astfel, garanțiile dreptului la un proces echitabil implică dreptul părților de a lua cunoștință de toate aspectele litigiului (Hotărârea din 20 februarie 1996, pronunțată în Cauza *Lobo Machado contra Portugaliei*) și presupun respectarea principiului contradictorialității (Hotărârea din 18 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Baccichetti contra Franței*).

Totodată, cu privire la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, Curtea de la Strasbourg a decis că acesta presupune existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție.

Referitor la competența unor organisme profesionale de a judeca acțiuni disciplinare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că în numeroase state ale Consiliului Europei abaterile disciplinare sunt de competența acestor structuri, iar o asemenea atribuire de competență nu este contrară dispozițiilor Convenției, care impune totuși unul dintre următoarele sisteme: sau jurisdicțiile organismelor profesionale îndeplinesc exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenție, sau ele nu le îndeplinesc și atunci legea națională trebuie să permită accesul la o instanță judecătorească care prezintă toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială. În acest sens s-a pronunțat, în mod constant, Curtea de la Strasbourg, prin Hotărârea din 10 februarie 1983, pronunțată în Cauza *Albert et Le Compte contra Belgiei*, prin Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Bryan contra Marii Britanii*, prin Hotărârea din 20 mai 1998, pronunțată în Cauza *Gautrin și alții contra Franței*, prin Hotărârea din 16 decembrie 2008, pronunțată în Cauza

Frankowicz contra Poloniei, și prin Hotărârea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Chaudet contra Franței*.

Potrivit art. 134 alin. (2) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Similar, în alte state europene, acțiunile disciplinare ale judecătorilor și procurorilor sunt de competența organismelor naționale echivalente Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, în Franța, Consiliul Superior al Magistraturii este instanța disciplinară a magistraților, iar deciziile pronunțate în cadrul acestei atribuții pot fi atacate la Consiliul de Stat. În Spania, instanța disciplinară este diferită în funcție de gravitatea faptelor săvârșite. Pentru fapte foarte grave este competent Plenul Consiliului General al Puterii Judiciare. Pentru fapte grave este competent Comisia de disciplină a Consiliului General al Puterii Judiciare, iar pentru fapte mai puțin grave este competent președintele sau organul de conducere al instanței respective, iar, în acest din urmă caz, sancțiunea constă în avertisment sau amendă. În Italia, potrivit art. 105 din Constituție, măsurile disciplinare relative la magistrați sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, iar ministrul justiției (care poate fi titularul acțiunii disciplinare), procurorul general de pe lângă Curtea de Casație și magistratul sancționat pot exercita recurs împotriva deciziilor Secției disciplinare a Consiliului Superior al Magistraturii în fața Secțiilor Unite ale Curții de Casație, iar instanța de control judiciar are competența de a examina atât respectarea regularității procedurii disciplinare, cât și calificarea faptelor acuzate și temeinicia luării sancțiunii.

Prin urmare, Curtea observă că, în materia răspunderii disciplinare a magistraților, legiuitorul român a adoptat o reglementare similară cu cea a altor țări din Europa, prevăzând — referitor la procedura disciplinară — **o fază administrativă**, cercetarea disciplinară efectuându-se de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori, și **o fază jurisdicțională**, care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă, cu respectarea principiului contradictorialității, magistratul în cauză fiind citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, având dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare.

Împotriva hotărârii de sancționare a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii există o cale de atac, și anume recursul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, prevăzut de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004. Curtea reține că acest „recurs” nu trebuie calificat ca fiind acea cale extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, ci ca o veritabilă cale de atac, devolutivă, împotriva hotărârii organului disciplinar (Consiliul Superior al Magistraturii, prin secțiile sale, având doar rolul unei instanțe de judecată), cale de atac soluționată de către o instanță judecătorească, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare. Acesta este și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție”. Prin Decizia nr. 148 din 16 aprilie 2003 privind constituționalitatea propunerii legislative de revizuire a Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 12 mai 2003,

referindu-se la atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, așa cum este stabilită în art. 134 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia acesta îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică, Curtea a statuat că această dispoziție constituțională nu poate interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate de această „instanță extrajudiciară”.

Prin urmare, îndeplinind exigențele dreptului la un proces echitabil, prin asigurarea unei căi efective de atac la o instanță judecătorească, consacrată prin art. 21 alin. (3) din Constituție și prin art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „recursul” din materia disciplinară a magistraților este o veritabilă și efectivă cale de atac împotriva hotărârii secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, cale de atac prin care instanța de judecată, ținând seama și de rolul activ pe care trebuie să îl aibă, poate soluționa cauza sub toate aspectele, atât sub aspectul legalității procedurii disciplinare, cât și al temeiniciei hotărârii.

II. Referitor la criticile de neconstituționalitate potrivit cărora jurisdicția reglementată de art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 nu se încadrează în niciuna dintre jurisdicțiile prevăzute și admise de Constituție, iar normele ce reglementează procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii nu conferă cumulativ toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, privitoare la independența și imparțialitatea instanței, Curtea observă că acestea sunt neîntemeiate, deoarece, pe de o parte, însăși Constituția prevede, în art. 134 alin. (2), că, prin secțiile sale, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, iar, pe de altă parte, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009, prin care s-au modificat dispozițiile din Legea nr. 317/2004 referitoare la Inspekția judiciară, a avut ca scop asigurarea independenței inspectorilor judiciari și a eficientizării activității acestora.

III. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2009, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate, deoarece, astfel cum este prevăzut în preambulul actului normativ criticat, acesta a fost adoptat, avându-se în vedere „necesitatea asigurării

independenței inspectorilor judiciari și a eficientizării activității acestora, aspect semnalat în mod constant de Comisia Europeană cu ocazia evaluării progreselor realizate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare”, și ținându-se cont de faptul că „recent Consiliul Superior al Magistraturii a întreprins un important proces de recrutare de inspectori pentru Inspekția judiciară, măsură care, însă, ar trebui dublată, în mod necesar, și de o îmbunătățire urgentă a cadrului legislativ în care Inspekția judiciară își va desfășura activitatea, având ca bază propunerile rezultate din experiența aplicării în practică a reglementărilor în materie până în prezent”. Totodată, urgența reglementării a fost justificată de „imperativul menținerii, pe cât posibil, a unui grad înalt de ocupare a posturilor vacante de conducere, pe calea extraordinară a delegării, până la ocuparea lor pe calea ordinară a concursului pentru promovarea în funcții de execuție și, respectiv, de conducere”.

Prin urmare, Curtea constată că sunt îndeplinite cerințele constituționale prevăzute de art. 115 alin. (4) referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația Guvernului de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6), Curtea constată că art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 nu afectează regimul Consiliului Superior al Magistraturii — instituție fundamentală a statului —, ci modifică dispozițiile din Legea nr. 317/2004 referitoare la statutul inspectorilor judiciari din cadrul Serviciului de inspekție judiciară pentru judecători și, respectiv, Serviciului de inspekție judiciară pentru procurori, așa cum s-a menționat mai sus.

De altfel, cu privire la sensul dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, că „ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, ale art. 2 și art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, ale art. 44—49 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2009 pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Sergiu Leon Rus și Anca Adriana Pop în Dosarul nr. 2.287/1/2009 (nr. vechi 1/2009) al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de IBR Ingenieurburo Gunter Reimer GmbH în dosarele nr. 2.251/86/CA/2008 și nr. 2.252/86/CA/2008 ale Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 ianuarie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 1 februarie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 21 ianuarie 2010 și 11 februarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 2.252/86/CA/2008 și nr. 2.251/86/CA/2008, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de IBR Ingenieurburo Gunter Reimer GmbH.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, făcând referire la modul în care Directiva 2000/35/CEE a fost transpusă în dreptul intern prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, contravenind art. 135 alin. (1) și art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală. În esență, autorul excepției este nemulțumit de faptul că, potrivit textelor de lege criticate, competența de judecată este dată în primă instanță secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Astfel, dispozițiile criticate intră în coliziune cu textele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, fiind astfel contrare dispozițiilor constituționale invocate. Deși contractul de achiziție publică este un contract comercial, el este supus, prin aplicarea textului

criticat, regulilor litigioase procedurale specifice contractelor administrative, ceea ce determină posibilitatea exercitării numai a căii de atac a recursului, nu și pe cea a apelului.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu încalcă regulile constituționale care consacră obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Dispozițiile criticate sunt norme privind competența de judecată adoptate potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, și ale art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Dispozițiile art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 au fost modificate prin Legea nr. 278 din 24 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 31 decembrie 2010. Dispozițiile art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 554/2004 au fost modificate prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

La data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 avea următorul cuprins:

„Procesele și cererile privind actele autorităților contractante emise înainte de încheierea contractului, precum și acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul

procedurii de atribuire se soluționează în primă instanță de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost modificat prin articolul unic pct. 35 din Legea nr. 278/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 31 decembrie 2010, art. 286 alin. (1) având în prezent următorul conținut:

„Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică se soluționează în primă instanță de către secția comercială a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante.”

Art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 554/2004 are următorul cuprins: *„Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea, modificarea, interpretarea, executarea și încetarea contractului administrativ.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 135 alin. (1) referitoare la economia României și art. 148 alin. (2) referitoare la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea constată că textul de lege criticat a fost modificat în sensul în care secția comercială a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante are competența materială în soluționarea proceselor și cererilor privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și a celor privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică. Așa fiind, Curtea constată că acest aspect al criticii de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de IBR Ingenieburo Gunter Reimer GmbH în dosarele nr. 2.251/86/CA/2008 și nr. 2.252/86/CA/2008 ale Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Societatea Comercială „Avioane Craiova” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Societatea Comercială „Avioane Craiova” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în anexă se aprobă de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în termen de 60 de zile.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limită maximă și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Societatea Comercială „Avioane Craiova” — S.A. poate efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Cheltuielile cu salariile brute se vor efectua numai cu respectarea corelației dintre creșterea câștigului mediu lunar brut și cea a productivității muncii.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 5.000 lei.

(2) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei,
comerțului și mediului de afaceri,
Borbély Károly,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
Nr. 328.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
SOCIETATEA COMERCIALĂ „AVIOANE CRAIOVA” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2011

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2011
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	15.560
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	15.380
	a)	din producția vândută	3	11.282
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	500
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d)	producția de immobilizări	8	
	e)	alte venituri din exploatare, din care:	9	3.598
	e1)	venituri aferente programelor din fonduri structurale	9a	
	e2)	venituri conform OUG 95/2002	9b	3.188
	2	Venituri financiare, din care:	10	180
	a)	din immobilizări financiare	11	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele immobilizate	12	
	c)	din dobânzi	13	
	d)	alte venituri financiare	14	180
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	15.560
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	15.416
	a)	cheltuieli materiale	18	2.827
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	874
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	15
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	5.120
	d1	ch. cu salariile	22	3.917
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	1.143
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	829
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	29
		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	237
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	48
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	60

	d3.1) ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	60
	- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	
	d3.2) tichete de masă	32	
	d3.3) tichete de vacanță	33	
	d3.4) alte drepturi de personal conform prevederilor legale	33a	
e)	ch. cu plățile brute compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	
f)	ch. cu drepturile salariale convenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	
g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	771
h)	ch. cu prestațiile externe	37	494
i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	5.375
	i1) contract de mandat	39	80,3
	i2) ch. de protocol, din care:	40	0
	- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	
	i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	
	tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
	tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	
	i4) ch. cu sponsorizarea	45	
	i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	
	i6) ch. cu redevența pentru concesionarea bunurilor	47	
	i7) cheltuieli aferente programelor din fonduri structurale	47a	
	i8) cheltuieli conform OUG 95/2002 si/ sau cheltuieli somaj tehnic	47b	4.447
	i9) cheltuieli aferente restructurarii, privatizarii, administrator special,etc.	47c	
2	Cheltuieli financiare, din care:	48	144
	a) cheltuieli privind dobânzile	49	
	b) alte cheltuieli financiare	50	144
3	Cheltuieli extraordinare	51	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	0

IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	
	1	Rezerve legale	55	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	58	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	
	1	Surse proprii	65	
	2	Alocații de la buget	66	
	3	Credite bancare	67	
	a)	- interne	68	
	b)	- externe	69	
	4	Alte surse	70	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului, din care:	72	
		- cheltuieli de proiectare - cercetare	72a	

	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	
	a)	interne	74	
	b)	externe	75	
VIII		REZERVE, din care:	76	
	1	Rezerve legale	77	
	2	Rezerve statutare	78	
	3	Alte rezerve	79	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80	
	1	Venituri totale	81	12.372
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	12.372
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	276
	4	Nr. mediu de salariați total în activitate	84	126
	4a	Nr. mediu salariați nucleu conform OUG 95/2002 /somaj tehnic	84a	150
	5	Fond de salarii, din care:	85	3.917
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	3.912
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	5
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	2.587
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (mii lei/persoană)(rd.81/84)	89	98
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (mii lei/persoană)	90	98
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	91	
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(rd.16/rd.1)x1000	92	1.000
	11	Plăți restante	93	
	a)	prețuri curente	94	55.483
	b)	prețuri comparabile	95	55.483
	12	Creanțe restante	96	
	a)	prețuri curente	97	349
	b)	prețuri comparabile	98	349

Nota : Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără influența sumelor prevăzute pentru plata indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație, Comisiei de cenzori, AGA

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în anexă se aprobă de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în termen de 60 de zile.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limită maximă și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A. poate efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Cheltuielile cu salariile brute se vor efectua numai cu respectarea corelației dintre creșterea câștigului mediu lunar brut și cea a productivității muncii.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 5.000 lei.

(2) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei,
comerțului și mediului de afaceri,
Borbély Károly,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
Nr. 329.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
SOCIETATEA COMERCIALĂ „COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2011

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2011
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	1.268.236
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	1.268.236
	a)	din producția vândută	3	1.136.773
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	6.100
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d)	producția de immobilizări	8	
	e)	alte venituri din exploatare, din care:	9	125.363
	e1)	venituri aferente programelor din fonduri structurale	9a	
	e2)	venituri conform OUG 95/2002	9b	
	2	Venituri financiare, din care:	10	0
	a)	din immobilizări financiare	11	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele immobilizate	12	
	c)	din dobânzi	13	0
	d)	alte venituri financiare	14	
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	1.265.451
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	1.244.451
	a)	cheltuieli materiale	18	615.321
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	6.058
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	6.000
	d)	cheltuieli cu personalul , din care:	21	141.736
	d1	ch. cu salariile	22	97.653
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	29.204
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	21.890
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	481
		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	6.230
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	603
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	14.879

	d3.1) ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	1.973
	- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	1.240
	d3.2) tichete de masă	32	4.635
	d3.3) tichete de vacanță	33	
	d3.4) alte drepturi de personal conform prevederilor legale	33a	8.271
e)	ch. cu plățile brute compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	12.961
f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	
g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	93.653
h)	ch. cu prestațiile externe	37	82.799
i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	285.924
	i1) contract de mandat	39	80,3
	i2) ch. de protocol, din care:	40	56
	- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	
	i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	122
	tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
	tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	
	i4) ch. cu sponsorizarea	45	85
	- acțiuni umanitare (calamități naturale/inundații)	45a	
	i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	288
	i6) ch. cu redevența pentru concesionarea bunurilor	47	1.765
	i7) cheltuieli aferente programelor din fonduri structurale	47a	
	i8) cheltuieli conform OUG 95/2002 si/ sau cheltuieli somaj tehnic	47b	
	i9) cheltuieli aferente restructurării, privatizării, administrator special, etc.	47c	
2	Cheltuieli financiare, din care:	48	21.000
	a) cheltuieli privind dobânzile	49	21.000
	b) alte cheltuieli financiare	50	
3	Cheltuieli extraordinare	51	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	2.785
IV	IMPOZIT PE PROFIT	53	423

V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	2.362
	1	Rezerve legale	55	139
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	58	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	2.222
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	111
	8	Minimum 90% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	2.000
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	111
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	295.715
	1	Surse proprii	65	105.653
	2	Alocații de la buget	66	
	3	Credite bancare	67	190.062
	a)	- interne	68	190.062
	b)	- externe	69	
	4	Alte surse	70	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	295.715
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului, din care:	72	64.928
		- cheltuieli de proiectare - cercetare	72a	
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	50.840
	a)	interne	74	50.840
	b)	externe	75	

	3	Avans de platit aferent investițiilor de mediu	75a	179.947
VIII		REZERVE, din care:	76	139
	1	Rezerve legale	77	139
	2	Rezerve statutare	78	
	3	Alte rezerve	79	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80	
	1	Venituri totale	81	1.268.236
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	1.265.451
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	2.079
	4	Nr. mediu de salariați total în activitate	84	2.254
	4a	Nr. mediu salariați nucleu conform OUG 95/2002 /somaj tehnic	84a	
	5	Fond de salarii, din care:	85	97.653
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	97.643
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	10
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	3.610
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (mii lei/persoană)(rd.81/84)	89	563
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (mii lei/persoană)	90	563
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	91	
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(rd.16/rd.1)x1000	92	997,8
	11	Plăți restante	93	
	a)	prețuri curente	94	128.454
	b)	prețuri comparabile	95	128.454
	12	Creanțe restante	96	
	a)	prețuri curente	97	136.038
	b)	prețuri comparabile	98	136.038

Nota : Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără influența sumelor prevăzute pentru plata indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație, Comisiei de cenzori, AGA

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2011 pentru Regia Autonomă pentru Activități
Nucleare, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei,
Comerțului și Mediului de Afaceri**

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2011 pentru Regia Autonomă pentru Activități Nucleare, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în anexă se aprobă de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri în termen de 60 de zile.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limită maximă și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Regia Autonomă pentru Activități Nucleare poate efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Cheltuielile cu salariile brute se vor efectua numai cu respectarea corelației dintre creșterea câștigului mediu lunar brut și cea a productivității muncii.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 5.000 lei.

(2) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei,
comerțului și mediului de afaceri,
Borbély Károly,
secretar de stat
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
Nr. 330.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
REGIA AUTONOMĂ PENTRU ACTIVITĂȚI NUCLEARE

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2011

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2011
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	807.430
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	806.866
	a)	din producția vândută, din care:	3	602.420
		- finantare activitate cercetare nucleara cf. OUG 144/1999	3a	49.901
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	3.250
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d)	producția de imobilizări	8	3.700
	e)	alte venituri din exploatare, din care:	9	197.496
	e1)	venituri aferente programelor din fonduri structurale	9a	
	e2)	venituri conform OUG 95/2002	9b	
	2	Venituri financiare, din care:	10	564
	a)	din imobilizări financiare	11	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
	c)	din dobânzi	13	150
	d)	alte venituri financiare	14	414
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	805.198
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	793.929
	a)	cheltuieli materiale	18	300.386
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	8.036
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	1.905
	d)	cheltuieli cu personalul , din care:	21	190.891
	d1	ch. cu salariile	22	120.019
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	41.247
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	31.913
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	977

		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	7.874
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	483
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	29.625
		d3.1). ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	12.715
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	10.776
		d3.2) tichete de masă	32	7.483
		d3.3) tichete de vacanță	33	
		d3.4) alte drepturi de personal conform prevederilor legale(cota energie electrica+termica)	33a	9.427
	e)	ch. cu plățile brute compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	198
	f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	100
	g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	66.377
	h)	ch. cu prestațiile externe	37	126.477
	i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	99.559
		i1) contract de mandat	39	80
		i2) ch. de protocol, din care:	40	5
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	
		i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	285
		tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	
		i4) ch. cu sponsorizarea	45	7
		-actiuni umanitare, calamitati nat.,inundatii	45a	0
		i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	
		i6) ch. cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47	988
		i7) cheltuieli aferente programelor din fonduri structurale	47a	
		i8) cheltuieli conform OUG 95/2002 si/ sau cheltuieli somaj tehnic	47b	
		i9) cheltuieli aferente restructurarii, privatizarii, administrator special,etc.	47c	201
2		Cheltuieli financiare, din care:	48	11.269

	a)	cheltuieli privind dobânzile	49	10.914
	b)	alte cheltuieli financiare	50	355
	3	Cheltuieli extraordinare	51	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	2.232
IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	339
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	1.893
	1	Rezerve legale	55	112
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	58	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	1.781
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	1.603
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	178
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	116.503
	1	Surse proprii	65	66.377
	2	Alocații de la buget	66	45.624
	3	Credite bancare	67	0
	a)	- interne	68	0
	b)	- externe	69	
	4	Alte surse	70	4.502
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	116.503
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului, din care:	72	97.598

		- cheltuieli de proiectare - cercetare	72a	
2		Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	18.905
	a)	interne	74	18.905
	b)	externe	75	
VIII		REZERVE, din care:	76	112
	1	Rezerve legale	77	112
	2	Rezerve statutare	78	
	3	Alte rezerve	79	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80	
	1	Venituri totale	81	807.430
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	805.198
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	3.685
	4	Nr. mediu de salariați total în activitate	84	3.685
	4a	Nr. mediu salariați nucleu conform OUG 95/2002 /somaj tehnic	84a	
	5	Fond de salarii, din care:	85	120.019
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	120.013
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	6
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	2.714
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (mii lei/persoană)(rd.81/84)	89	219
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (mii lei/persoană)	90	219
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	91	
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(rd.16/rd.1)x1000	92	997
	11	Plăți restante	93	
	a)	prețuri curente	94	77.451
	b)	prețuri comparabile	95	77.451
	12	Creanțe restante	96	
	a)	prețuri curente	97	28.838
	b)	prețuri comparabile	98	28.838

Nota : Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără influența sumelor prevăzute pentru plata indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație, Comisiei de cenzori, AGA

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aprobarea închirierii unui spațiu aflat în administrarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 14 alin. (1), art. 15 și art. 16 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă închirierea de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a unui spațiu de 63,72 m², situat în imobilul proprietate publică a statului în care își desfășoară activitatea și pe care îl administrează, în scopul organizării unui punct alimentar de tip bufet de incintă.

Art. 2. — Se împuternicește Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să organizeze procedura de licitație publică pentru închirierea spațiului de 63,72 m², situat în imobilul din municipiul București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5, în scopul realizării activității prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Chiria stabilită ca urmare a desfășurării procedurilor de licitație publică, care se plătește de câștigătorul licitației, se virează integral la bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu

București, 30 martie 2011.
Nr. 332.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru retragerea actului de recunoaștere a Asociației Solidaritatea Umană ca fiind de utilitate publică**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se retrage actul de recunoaștere a Asociației Solidaritatea Umană ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
Nr. 333.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea limitelor valorice privind competențele
de aprobare a documentațiilor tehnico-economice
ale obiectivelor de investiții noi

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Limitele valorice privind competențele de aprobare a documentațiilor tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 406/2009 pentru modificarea limitelor valorice privind competențele de aprobare a documentațiilor tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi, se modifică după cum urmează:

- a) Guvernul, pentru valori mai mari de 28 de milioane lei;
- b) ordonatorii principali de credite, pentru valori cuprinse între 5 milioane lei și 28 de milioane lei;
- c) ceilalți ordonatori de credite, pentru valori până la 5 milioane lei, cu avizul prealabil al ordonatorului principal de credite.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
 Ministrul dezvoltării regionale
 și turismului,
Elena Gabriela Udrea
 Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
 Nr. 335.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui
Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008
privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate
pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire
prin autoimpunere sau reținere la sursă

Având în vedere prevederile art. 81 și ale art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 8, la capitolul I „Depunerea declarației”, punctul 1 „Termenul de depunere a declarației”, subpunctul 1.1 „Lunar”, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) taxa anuală de autorizare a jocurilor de noroc, regularizată periodic, în funcție de realizări; taxa de acces pentru jocurile de noroc;”.

2. La anexa nr. 8, la capitolul I „Depunerea declarației”, punctul 1 „Termenul de depunere a declarației”, subpunctul 1.3 „Alte termene”, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) până la termenul de plată prevăzut de lege, pentru următoarele obligații de plată: impozit pe veniturile din dobânzi, în cazul împrumuturilor acordate pe baza contractelor civile; impozit pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale; impozit pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice; vărsăminte din profitul net al regiilor autonome, societăților și companiilor naționale; taxe pentru organizarea și exploatarea jocurilor de noroc;”.

3. La anexa nr. 8, la capitolul II „Completarea declarației”, punctul 3 secțiunea B „Date privind creanța fiscală”, subpunctul 3.2, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.2. Tabelul de la punctul II «Impozite, taxe și alte obligații care nu se plătesc în contul unic» se completează pentru declararea obligațiilor de plată prevăzute la pozițiile 19, 25—27 și 30—62 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15 la ordin.”

4. La anexa nr. 8, la capitolul II „Completarea declarației”, punctul 3 secțiunea B „Date privind creanța fiscală”, după

ultimul paragraf al subpunctului 3.2.2 se introduc patru noi paragrafe cu următorul cuprins:

„Obligațiile prevăzute la pozițiile 61 și 62 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15 la ordin, se declară de către operatorii economici organizatori de jocuri de noroc, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, și potrivit Hotărârii Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru obligațiile prevăzute la pozițiile 61 și 62 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15 la ordin, completarea declarației se face astfel:

Rândul 1 «Suma datorată» — se înscrie suma reprezentând taxele pentru organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, respectiv taxa de acces pentru jocurile de noroc, datorate în perioada de raportare.

Rândul 3 «Suma de plată» — se preia suma înscrisă la rândul 1 «Suma datorată».

5. La anexa nr. 15, după poziția 60 se introduc două noi poziții, pozițiile 61 și 62, după cum urmează:

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Temei legal
„61	Taxe pentru organizarea și exploatarea jocurilor de noroc	art. 14 alin. (2) lit. a), lit. b) subpct. (i), (ii) și subpct. (iii) lit. A, lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din anexa la aceeași ordonanță de urgență; art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2010 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare
62	Taxa de acces pentru jocurile de noroc	art. 13 alin. (4) și art. 14 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 4 din anexa la aceeași ordonanță de urgență; art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 870/2009, cu modificările și completările ulterioare”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili,

direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 30 martie 2011.
Nr. 1.932.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

